

— Ластовичке, здравѣй, пиле!
Гостенко, добръ дошла!
Младостъ носи твоята пѣсенъ,
Радостъ — твоитѣ крила!

Ив. Вазовъ.

Джга и слънце.

(Басня)

Надвисили се надъ земята гжсти, черни облаци, а не слѣдъ дълго завалѣлъ силенъ дъждъ.

Изяснило се небето, усмихнало се слънцето, а седмоцвѣтната джга весело заиграла. Радвали се хората на джгата и ѝ се любували.

Подгорѣла се тя и заговорила:

— Да, зная, азъ крася и давамъ блѣсъкъ и на самото слънце! Слънцето чуло думитѣ на джгата и ѝ отвърнало:

— Хубава и красива джгичко! твоята хубостъ и красота идатъ отъ мене, отъ моитѣ огнени лъчи; безъ мене тебе не щѣше да те има.

А джгата не искала да го слуша даже, високо се прѣввзнасяла и още повече се гордѣла . .

Но залѣзло слънцето, скрило се задъ облакъ, и на небето не останала никаква слѣда отъ горделивата джга.

Прѣвелъ: Л. Бобевски.

